

A person wearing a dark hooded jacket is sitting on a dark wooden bench, viewed from behind. They are looking out over a calm lake towards a distant shoreline with bare trees. The foreground is a grassy area with some fallen leaves. The sky is overcast and grey.

HELENA VALTIA

Koronapäiväkirja Toinen aalto

KORONAPÄIVÄKIRJA

TOINEN AALTO

Helena Valtia

KORONAPÄIVÄKIRJA TOINEN AALTO

Huomioita ajantasaisista koronapandemiaan liittyvistä tapahtumista sekä ajatuksia ja mietteitä elämästä yleensä ajalta 2.6.2020-27.4.2021.

© 2021 Helena Valtia

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-4729-2

2.6.2020 tiistai

Varpunen laulaa pensaassa kerrostalon kulmalla. ihmeellistä, miten ne jaksavat sirkuttaa väsymättä tunnista toiseen päivätolkulla. Ei sen laulu kovin kummoiselta kuulosta, samaa lyhyttä melodiasa taukoamatta. Tähän aikaan niillä luulisi olevan poikasia, mikähän niiden työnjako oikein on? Tai sitten emo hautoo, jolloin uroksella on aikaa laulaa ja ilmoittaa muille reviirin sijainnin. Ruokaakin pitäisi varmaan jossain välissä etsiä. En ole perehtynyt niin tarkkaan lintujen elämään, että osaisin tarkkaan selittää, miten ne ovat elämänsä järjestäneet. Toivon vaan, että oravat eivät niiden pesiä löytäisi ja munia tai poikasia söisi.

Tuntuu, että koronarajoitusten aikaan talomme takana olevalla puistoalueella oli enemmän ulkoilijoita tähän aikaan iltapäivästä kuin nykyään. Toisaalta nyt on lapsilla kesälomat alkaneet, ehkä he ovat hajaantuneet sinne tänne. Kun päiväkodit aukesivat, lapset ovat siellä, eikä vanhempien enää tarvitse heitä ulkoiluttaa. Rannimaisen hiekkatien varrella on penkki, jossa pitkin kevättä satunnainen ulkoilija on istunut ja katsellut merimaisemaa lokkien ja muutaman valkoposkikanhen tehdessä aika

ajoin seuraa. Olen välillä käynyt napsimassa valokuvia heistä, he ovat istuneet selkä kameraan päin, vieressä iso mänty, takana meren salmi ja niemi. Ihminen ja penkki jäävät kuvassa aika pieniksi, ovat tavallaan katseenvangitsijoita, ympäröivä luonto vie tilasta pääosan. Ajattelin koota kuvista sarjan. Ainoat vaihtuvat elementit ovat ihmisten määrä, ehkä jokin lintu tai moottorivene.

4.6. torstai

Kävin tänään kierroksella keskustassa. Rikoin samalla erään itselleni tehdyn lupauksen: en osta uusia vaatteita muuta kuin pakon edessä, jolloin joku vanha tärkeä vaate on hajonnut. Eräässä tavaratalossa on loppuunmyynti ja alennukset huomattavia. Jonkinlainen vaalea ohut kesäinen neuletakki olisi tarpeen, joten keräsin energiaa ja suunnistauduin metrolle. Löysinkin valkoisen neuletakin ja lisäksi Desigualin hameen, johon ihastuin täysin. Olen aina pitänyt Desigualin vaatteista, ne ovat sopivan värikkäitä ja sopivan erikoisia. En ole muutoin mikään shoppailija, vaatteiden etsiminen on ylimalkaan mitä tylsintä ja turhauttavinta puuhaa. Harvoin etsimällä löytää mieleistä, joskus spontaanisti näyteikkunassa saattaa olla jokin, mikä miellyttää.

Kaupungilla näytti jokseenkin normaalilta, useimmat liikkeet olivat auki ja ihmisiäkin liikkeellä kohtalaisesti, ei tosin mitenkään ruuhkaksi asti. Ehkäpä meillä on pahin takana, mitä tulee korona-pandemiaan. ainakin nyt tartunta-ja kuolleisuusluvut ovat länsimaissa laskussa. Toista aaltoa povataan innokkaasti, vaikka ei ole mitään varmuutta, että se edes tulee. Ihmiset tietävät koko

taudista ja viruksesta loppujen lopuksi niin vähän, että varteenotettavia ennusteita on tällä haavaa todella vaikeaa tulla sanomaan. Ne, jotka eivät paljoa tiedä, puhuvat enemmän ja ne, jotka tietävät asioista laajemmin ja syvällisemmin, eivät puhu. Se johtuu siitä, että he tietävät, miten vähän he tietävät ja ovat sen vuoksi varovaisia sanoissaan. Rutto, joka 1700-luvulla piinasi Lontoota tappaen muutamassa päivässä jokaisen, johon se iski, katosi viikossa. Kukaan ei tiennyt, miksi ja mihin se katosi. Eikä silloin tullut toista aaltoa. Ruttojahan on ollut ennen sitä (mm. 1300-luvulla, vuonna 1656) ja senkin jälkeen eri paikoissa. Ei tauti ole maapallolta kadonnut.

5.6. perjantai

Tänään on ollut harmaimmista harmain päivä. Vettä on satanut lähestulkoon koko ajan. Nyt iltapäivällä on vähän kirkastunut. Olokin on ollut väsynyt ja kivulloinen. Kaikkia lihaksia kankuista alaspäin on kolottanut. Makasin alakerran sohvalla lämpötyynyn päällä puolisentoista tuntia ja otin pari tulehduskipulääkettä, mikä paransi oloa tuntuvasti.

Pitäisi lähteä Pohjois-Savon mökilläni käymään reilun viikon kuluttua. Sinne täytyy viedä rantatuoleja sekä lisää veitsiä ja haarukoita vuokralaisia varten, jotka tulevat sinne juhannukseksi. Samalla tuon pois vaatteitani, jotka ovat siellä tiellä vaatekaapissa. Ajatus sinne saakka menosta ei tunnu yhtään hyvältä. Matka on pitkä ja raskas ajaa. Sofian (tyttären tytär) piti tulla mukaan, mutta hänen matikan kurssinsa jatkuu vielä keskiviikkoon (17.6.), joten hän ei nyt ehdi mukaan. Täytyy yrittää hänen kanssaan uudestaan heinäkuussa. Haluaisin vähän näyttää hänelle paikkoja sekä entistä kotiani. Kesäset Venetsiasta ovat kovasti kutsuneet käymään, ja V:lle täytyy palauttaa hänen kellonsa.

7.6. sunnuntai

Eilinen päivä oli kurja, vettä satoi suunnilleen koko päivän, oli harmaata ja ankeaa. Itse olin kipeä ja väsynyt. En oikein saanut aikaan mitään, odotin lähinnä iltaa, jotta pääsisin nukkumaan. Toisaalta oli hyvä, että satoi, luonto oli todella kuiva. Nyt, jo seuraavana päivänä huomaa selvän eron kasvillisuudessa, kaikki on alkanut kasvaa vauhdilla. Huomaan, että pienellä takapihallani on taas työtä eli rikkakasvien perkaamista. Auringonkukat piti siirtää, olin laittanut ne liian lähelle orapihlaja-aitaa, joka on kasvanut ja levinnyt niin, että taimet olivat jäässä pensasaidan oksien alle. Vaikka ne ovat jätti-sellaisia, vielä ei ole paljoa kokoa, hyvä kun erottaa ne muiden kasvien joukosta. Kevät on toisaalta ollut niin kylmä, että se on hidastanut kaikkien kasvien kasvamista. No, hiljaa hyvää tulee.

Kävimme tänään Lohjan mökillä katsastamassa paikkoja ja vein sinne yhden verhon meidän makuuhuoneeseen. Toista en saanut ripustettua, koska yläkäännä oli ommeltu toisesta päästä kiinni, niin, että tankoa ei saanut pujotettua. Se on pikku juttu korjata, mutta sitä varten pitäisi taas siellä käydä, ellen anna V:n mukaan. Kitkin vähän keskellä pihaa

olevaa kukkapenkkiä, jossa kasvaa sitkeästi vuohenputkea niin, että se on tappanut paljon muita kasveja, mm pioneja. Helsingissä naapurin pihalta meille tunkeutunut kukka (nimeä en muista), isokokoinen, jossa on keltainen pitkulainen kukinto päässä, näyttää olevan kyllin vahva pärjätäkseen siellä. Sitäpaitsi se on kova leviämään, meidänkin takapihallemme se siementää sinne sun tänne, Niitä on kukkapenkissä, kivilaattojen välissä ja kukkaruukuissakin. Toinen voimakkaasti leviävä, isokokoinen ja vaikeasti hävitettävä kasvi on ROHTORAUNIOYRTTI, joka on pesiytynyt mökin pikkuiseen kukkapenkkiin. Se on vanhastaan tunnettu rohdoskasvi, jota ei kyllä nykyään juuri enää tunneta. Juurista voi tehdä parantavaa voidetta seuraavasti: Otetaan 42 g rohtoraunioyrtin juurta pienittynä sekä 2 dl oliiviöljyä ja niitä keitetään hiljaisella tulella n. 20 minuuttia. Annetaan jäähtyä lämpöiseksi, jonka jälkeen juuren palaset siivilöidään pois. Melkein jäähtyneeseen öljyyn sekoitetaan sopiva määrä mehiläisvahaa niin, että seoksesta jäähdyttyään tulee pehmeähköä voidetta. Kannattaa säilyttää jääkaapissa, muuten voide voi pehmetä liikaa. Käytetään ulkoisesti kipeisiin paikkoihin. Erityisen hyvä se on palovammoihin. Sisäisesti nautittuna se on myrkyllinen.

8.6. maanantai

Nukuin taas huonosti viime yön. Nukahdan kyllä illalla yleensä, mutta sitten herään joskus aamuyöllä, on kuuma tai muuten paha olo. Noustuani ylös aamut menevät yleensä ihan hyvin, saan aikaan asioita. Tänä aamuna korjasin uudet rannesuojat itselleni sopiviksi ja mökille menevän verhon. Lisäksi soitin Suonenjoelle UPM:n sekä LUKE:n toimistoihin. Vielä pitäisi soittaa Pohjois-Savon Metsäkeskukseen, mutta se saa jäädä huomiseen. Päiväunien jälkeen kävin, vastoin tapojani, ostamassa metrokioskilta pari munkkia ja söin kahvin kanssa toisesta 3/4. Se ei varmaan ollut kovin viisasta. Joka tapauksessa alkoi kovasti väsyttää ja menin alakerran sohvalle katsomaan digiboxilta filmiä "Murha ilman syylistä", joka on tositapahtumiin perustuva juttu kaiketi joskus 20-luvulla William Hurstin huviveneellä tapahtuneesta murhasta, josta ei loppujen lopuksi tuomittu ketään, eikä edes kunnan poliisitutkintaakaan käyty. Hurst kun oli rikas ja vaikutusvaltainen lehtimoguli. Jonkun matkaa katsottuani nukahdin, joten en päässyt filmissä kovin pitkälle. Näytettiin loputonta juhlintaa, shampanjaan juontia, ilakointia, naurua, piloja, tanssia (lähinnä charlestonia) jne.

Ajattelin, etten itse moista menoa kauaa jaksaisi, tylsää ja väsyttävää. En muutenkaan ole mikään kova juhlija, siedän huonosti nykyään alkoholia ja väsyn, jos on paljon ihmisiä ja meteliä. Ehkä katson filmin loppuun myöhemmin.

Rannassa oleva penkki ammottaa tyhjyyttään. Yritän parhaani mukaan kytätä, josko joku istahtaisi. Kyllä sitäkin sattuu. Kuvaan olisi mukava saada myös jokin (lentävä) lintu, vene tms. Toistaiseksi aika harvoin olen onnistunut, ne tilanteet menevät ohi niin nopeasti, että useimmiten myöhästyn.

Olen alkanut lukea korealaista kirjaa "Hovitanssija", jonka lainasin kirjastosta. Ihan hyvä ja mielenkiintoinen, vaikka tuskin ehdin lukea sitä määrääjassa, niin hitaasti edistyn. Minun piti kirjoittaa vielä ihmisten välisestä vihasta, mutta jääköön toiseen kertaan, en nyt oikein jaksa enää aloittaa uutta aihetta.

9.6. tiistai

Viha syntyy epävarmuudesta ja pelosta. Koetaan, että joku tai jotkut uhkaavat itseä joko konkreettisesti tai abstraktisti. Uhka voi kohdistua, paitsi omaan turvallisuuteen, myös minäkuvaan, omaan käsitykseen itsestä tai omasta elämästä. Esimerkiksi liian älykkäitä ja menestyviä tai kauniita herkästi vihataan, koska he saavat toiset tuntemaan itsensä vähemmän menestyviksi, kauniiksi tai älykkäiksi. Koska ihmisillä on taipumus verrata itseä ja omaa elämää toisiin, syntyy helposti kaunoja niitä kohtaan, joilla on, tai kuvitellaan olevan, asiat paremmin. Iskee kateus. Vaikka toisen hyvä ei ole toiselta pois, asia ei siitä miksikään muutu. Kerran kuuntelin ihmisten puhetta koskien erästä siirtolapuutarha-alueella olevaa viljelypalstaa. Joku sanoi, että "on se niin väärin, että eräällä (tietty henkilö) on niin hieno ja viimeisen päälle hoidettu palsta, muut palstat näyttävät sen rinnalla niin rumilta ja hoitamattomilta. En enää kehtaa kulkea siitä ohitse, kun niin harmittaa". Siinä se tuli. Entä sitten rasismi ja rotuviha? Pelätään vieraan näköisiä ja ylimalkaan vierasmaalaisia ihmisiä, eihän heistä tiedä, mitä he

ajattelevat ja meidän päänmenoksemme suunnittelevat.
Eivät he ole kuten me. Se on sama kautta aikojen, aina ja
kaikkialla.

10.6. keskiviikko

Läksin kaupungille hoitamaan pari asiaa, mm. suutariin. Lisäksi yritin parissa paikassa maksaa automaattilla erästä laskua credit-puolelta, koska tililläni ei ole kovin paljon rahaa. Ei onnistunut. Pankin toiminnoissa on jokin häiriö. Tänään on eräpäivä, joten jotenkin asia pitäisi hoitaa. Ajattelin soittaa pankkiin, ehkä vähän illemmalla, jolloin on vähemmän ruuhkaa. Vähän harmittaa. Lisäksi pitkäaikaisen fysiatriini piti soittaa minulle tänään, eikä hänestäkään mitään kuulunut. Terveystalosta yrittivät, mutta kun olin vastaamassa, puhelu katkesi. Viestissä kuului, että soittaisivat uudestaan. En oikein ymmärrä. Jos en saa fysiatria kiinni, käännyn oman lääkärimme puoleen ja pyydän erästä vahvempaa särkylääkettä, eri sorttia kuin ennen. Nyt ei ole viime aikoina oikein tullut tehtyä juuri mitään selkäni hyväksi ja nyt se todella alkaa tuntua.

Olen amerikkalaisen ystävämmme G:n kanssa vaihdellut sähköposteja kautta aikain, ja nyt erityisesti rotuongelmista. G alkoi aikuisena opiskella yliopistossa taloustieteitä ja päätyi lopulta professoriksi. No, sielläkin on hyvin monentasoisia yliopistoja ja monentasoisia professoreja. Systemi lienee jotensakin erilainen kuin

"Kesä 2020 ei kokonaan, toiveista huolimatta, sammuttanutkaan pandemiaa, vaan syksyllä se nosti taas päätään ja alkoi vähitellen riehua entistä raivokkaammin. Samoja sulku- ja rajoitustoimia otettiin käyttöön kuin edellisenä keväänä. Kirjastot (rajoitetusti), ravintolat, baarit, uimahallit, kuntosalit ja osa kouluista ym. suljettiin. Kokoontumisia sekä ulkona että sisätiloissa rajoitettiin. Tuli maskipakko kauppoihin, liikennevälineisiin ja kaikkiin julkisiin tiloihin. Etätyöt jatkuivat. Ihmiset kärvistelivät taas samojen ongelmien parissa kuin vuosi aikaisemmin: uupumisen, yksinäisyyden ja masennuksen kourissa kärsien. Kesää kohden kuitenkin tartunta- ja kuolleisuusluvut alkoivat taas laskea. Ahkeralla rokottamisella lienee myös osuutensa asiaan. Kesän lähestyessä rajoituksia alettiin vähitellen taas purkaa ja elämä pikkuhiljaa vapautui. Ensi syksystä emme taas tiedä, josko joku uusi muuntovirus alkaa taas maamme kurittaa ja iskee kolmas aalto. Emmehän tiedä elämästä etukäteen muutenkaan. Eläkäämme siis tässä hetkessä nauttien kesästä ja siitä, mitä meillä on: valoa, lämpöä ja aurinkoa!"

ISBN: 9789528047292